

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Må jeg til fru Birthe Rønn Hornbech sige, at jeg sådan normalt er rimelig velorienteret om, hvad der sker i den socialdemokratiske folketingsgruppe, og at det for politiforligets vedkommende ikke vedrører det her. Det, jeg forholder mig til, er, om der er en undtagelse fra effektiviseringskravene fra regeringens side, for så vidt angår politiforliget. Er der sket en skærpelse f.eks. af produktivitetskravet til politiet og til forsvaret efter regeringsskiftet?

Må jeg så spørge ministeren om regeringens forhold til forlig: Er det sådan, at regeringen respekterer de forlig, som dele af regeringen var forpligtet af, før man dannede regering? I det tilfælde skal jeg da bekræfte, at sådan har det været før. Partier påberåbte sig ikke modstand imod forlig, som de ikke var med i, inden de kom i regering, men de accepterede forligene. Det gør man åbenbart anderledes nu, men er regeringen villig til at respektere forlig, hvor kun et af regeringspartierne er med? Det er det, der mangler svar på, og ikke det andet.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Claus Hjort Frederiksen, fg.):

Ja, det er regeringen naturligvis. Det eneste men, der er i denne her sag, er, at efter regeringens opfattelse er der ikke noget forlig på det her område.

Kl. 14.05

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 50: Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Udvidelse af regler om helbredstillæg).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 7/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre er vi glade for, at der nu med dette lovforslag kommer nogle klare regler, der sikrer de økonomisk dårligere stillede pensionister hjælp til tandproteser, briller og fodbehandling.

Efter at have konstateret et fald i kommunernes udgifter til personlige tillæg blev der som bekendt sat en undersøgelse i værk i foråret. Undersøgelsen om kommunernes praksis for tildeling af personlige tillæg viste, at kommunerne havde strammet op i tildelingen af tillæggene, og at der i øvrigt var store forskelle fra kommune til kommune i administrationen af reglerne.

Vi fandt det derfor oplagt at tage initiativ til at sikre økonomisk hjælp til nogle bestemte ydelser, som kan være meget omkostningskrævende for den enkelte pensionist. Det betyder, at pensionisten fremover kan få dækket op til 85 pct. af udgiften til tandproteser, briller eller fodbehandling, selvfølgelig under forudsætning af, at der er et fagligt dokumenteret behov for den pågældende ydelse, og under forudsætning af, at pensionisten har en likvid formue under 53.100 kr. og med en aftrapning afhængig af den personlige tillægsprocent. Dermed er denne ordning akkurat ligesom helbredstillægget en imødekommelse i forhold til de pensionister, der har begrænsede indtægter og begrænset formue ud over pensionen.

Jeg ønsker at understrege, at pensionisten naturligvis skal have og får valgfrihed med hensyn til valg af leverandør. Den udgift, kommunen måtte have til den pågældende ydelse, kan pensionisten bruge hos den leverandør, pensionisten selv vælger. Dette gælder også, selv om en kommune måtte have indgået en prisaftale med en eller måske flere leverandører, hvilket jeg i øvrigt ville finde oplagt at gøre.

Så med dette lovforslag mener jeg, at vi har løst de problemer, der har været for de dårligere stillede pensionister, i form af at man nu bedre

kan få råd til disse her nævnte ydelser, og dermed sikret pensionisten bedre vilkår.

Grete Schødts (S):

Helbredstillægget og grundlaget for beregningen er nok noget af det mest retfærdige, vi har gennemført her i Folketinget ved lov. Herigenem får økonomisk trængte pensionister en håndsækning til at betale mindre, når de går på apoteket og skal købe deres dyre medicin, eller hvis de skal til fysioterapeuten, kiropraktoren eller tandlægen, hvis det er nødvendigt, kort sagt når helbredet svigter, og hvor det er pengepungen, som kan blive afgørende for, om man har råd til behandlingen.

Der er blevet gennemført ens regelsæt for pensionister, uanset hvor i landet de bor.

Vi fik ikke fodterapeuterne med, vi fik ikke tilskud til briller med, og vi fik ikke tandbehandling til proteser med, og vi fik ikke diætkosten med. Her ydes der stadig væk ikke sygesikringstilskud til behandlingerne. Disse fire områder skal der søges om i kommunen som et personligt tillæg, og det skal der for så vidt fortsat. Det skaber mange problemer for den enkelte pensionist, som har økonomiske problemer. Der er stor forskel på, hvilken hjælp pensionisterne er berettiget til, alt efter hvor i landet de bor, og rådighedsbeløbsbegrebet er også meget forskelligt.

Vi er enige i hensigten om at udvide tilskuddet under helbredstillægget til også at omfatte hjælp til briller, tandproteser og fodterapeutbehandling. Men diætkosten er som sagt ikke kommet med, og det finder vi simpelt hen må være en fejl. Det har vi diskuteret før her i Folketinget, og jeg mener også, at vi var ret enige om, at det skulle der findes en løsning på. Hvis det ikke er en fejl, så vil jeg allerede nu varsle, at det stiller vi i Socialdemokratiet et ændringsforslag om, og det er også det, vi fremsætter i forhold til finansloven.

Løser vi nu hele problemfeltet? Pensionisterne skal fortsat søge om et personligt tillæg, og det er op til den enkelte kommune, om de vil imødekomme ansøgningen og i hvilken størrelsesorden.

Kl. 14.10

Der bliver ikke ensartede regler, uanset hvor i landet man bor. Vi skaber altså en forventning, men indfrier efter min forventning ikke målsætningen. Den eneste fællesnævner er, at hvis formuegrænsen ligger under 53.100 kr., så kan reglerne om helbredstillægget tages i anvendelse.

I bemærkningerne til lovforslaget synes jeg faktisk, der er lidt af en anstødssten. Mennesker, der har tandproblemer, et dårligt syn eller for den sags skyld nogle fødder, der trænger til en ordentlig behandling hos en fysioterapeut, kan rent faktisk ikke vælge deres egen leverandør, eller kan de?

Jeg mener ikke, det fremgår tydeligt nok af bemærkningerne, men jeg går ud fra, at vi med den prisaf tale, kommunen indgår med leverandøren, får en gennemsnitspris, og så kan man frit vælge at betale den difference, hvis en sådan skulle forekomme. Men det spørgsmål vil jeg godt have svar på, for det skal selvfølgelig ikke være afhængigt af, hvem kommunen har lavet en prisaf tale med. Og jeg mener sådan set også, at det er i regeringens egen interesse, at borgerne også har et frit valg her.

Jeg synes, forslaget virker lidt rodet. Det skal lyde, som om man udvider helbredstillægget til gavn for pensionisterne, og i realiteten er der faktisk ingen forskel på det, vi kender i dag, hvor man kan søge om et personligt tillæg, og det, lovforslaget indeholder nu, bortset fra at dækningen til 85 pct. i tilskud er en gennemsnitspris, en formuegrænse i husstanden på 53.100 kr. og en masse klausuler som f.eks. hjælp til briller. Hvis man er nærsynet eller langsynet, er det o.k. men har man uheldigvis brug for tre overgange i glasset, er svaret nej.

Vi vil under udvalgsarbejdet stille nogle opklarende spørgsmål, så vi får belyst, om det her initiativ overhovedet får nogen som helst betydning for den enkelte. Så i dag vil jeg nøjes med at tilkendegive, at vi oversender lovforslaget til anden behandling.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne svare på to ting i forhold til fru Grete Schødts' indlæg.

Den ene er, at jeg kan forsikre fru Grete Schødts om, at vi gennemfører det frie valg. Det er sikret i det her lovforslag, og jeg kan slet ikke forstå, hvordan fru Grete Schødts kunne være i tvivl om det.

Den anden ting, jeg vil svare på, er, at det er med åbne øjne, at diætkosten ikke er kommet med i lovforslaget. Det har faktisk været drøftet grundigt, men jeg er ikke i stand til at definere målgruppen og få klart afdækket, hvem det så er, der skal have muligheden for at komme i betragtning, ligesom det jo også er sådan, at det

ikke nødvendigvis vil være en merudgift at skulle omlægge sin kost.

Af de to grunde mener jeg ikke, at man kan skrue en model sammen, hvor også dette kunne komme i betragtning, men jeg vil da se frem til fru Grete Schødt's evner i den henseende i et eventuelt ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg er enig i, at det kan være lige så svært at afdække målgruppen, når vi snakker om diætkost, som det f.eks. kan være at afdække målgruppen, der skal have hjælp til briller. Men når jeg læser det, som jeg gør, er der et frit leverandørvalg, og jeg håber, at det svar, fru Eva Kjer Hansen har givet mig, er rigtigt.

Det, der står i bemærkningerne om f.eks. hjælp til briller, synes jeg altså kræver nogle spørgsmål, og det kræver også nogle svar.

Hvis det kunne misforstås, vil jeg sige, at vi medvirker gerne positivt.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil blot kvittere for de pæne ord fra fru Grete Schødt og sige, at det må vi så have afdækket under udvalgsarbejdet. Er der nogen tvivl, må vi jo have det præciseret – det er klart – for det er i hvert fald vigtigt for os, at der ikke er nogen tvivl.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er til spørgsmålet om diætkost. Jeg vil bare spørge, om fru Grete Schødt ikke kan bekræfte, at allerede i dag er der en gruppe ude i kommunerne, der får personlige tillæg til diætkost, og hvor man er i stand til at vurdere, hvem det er, der skal have tillægget. Det er altså muligt at definere den målgruppe. Vi ønsker bare ensartede regler, og det er det, der har ligget i det forslag, som Enhedslisten har fremsat, og som Socialdemokratiet har støttet. Så der findes regler, og der er folk, der i dag får tillæg til diætkost.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Det, fru Line Barfod spørger om, kan jeg sådan set bekræfte. Altså det her er jo ikke et slanke-

middel, diætkost for at tabe sig. Diætkost er i min begrebsverden noget, mennesker er nødt til at have, fordi de har et helbred, der gør, at det er nødvendigt.

Lad mig blot nævne sukkersygepatienter, og mange andre kunne nævnes, så vi kan godt afgrænse personkredsen, men lad os da stille det som et spørgsmål og få et svar, vi kan forholde os til. Jeg vil bare appellere meget til, at man gør det.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Hvis der er en pensionist, der har et særligt behov, er det jo korrekt, at så har vedkommende mulighed for at få hjælp, f.eks. til diætkost. Efter en individuel vurdering i det konkrete tilfælde kan man tage stilling til det, og det mener jeg at der fortsat skal være mulighed for.

Men jeg vil så gerne spørge fru Grete Schødt, om ikke der i givet fald, hvis det område også skulle tages med ind, skal være en dokumentation for, at der også er en merudgift ved denne omlægning af kosten, der måtte finde sted. Der er det, at jeg spørger: Hvordan er det så, at man skal skrue en model sammen, hvor man så også får det klart defineret? Det mener jeg simpelt hen er yderst vanskeligt, og at det derfor ikke er nødvendigt at tage det område med i den foreliggende model.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil spørge fru Grete Schødt, om hun ikke hører Venstres ordfører sådan, at det alene er tekniske problemer, der gør, at regeringspartierne ikke er i stand til dette her.

Det er jo i sand nød, man skal kende sine venner, og derfor synes jeg egentlig, at der påhviler oppositionen en særlig pligt i det her spørgsmål til at være behjælpelig med den tekniske udregning, som regeringspartierne ikke magter, for jeg må bestemt forstå ordførertalen sådan, at man godt ville, hvis man altså bare kunne.

Derfor vil jeg spørge fru Grete Schødt: Skal vi så ikke yde den humanitære hjælp at levere det tekniske ændringsforslag, der muliggør det her, for det er ikke særlig teknisk indviklet?

Så må jeg modsat også forstå Venstres ordfører sådan, at når vi så yder den hjælp, stemmer regeringspartierne for.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg er faktisk ganske sikker på, at hvis ministeren går hjem og kigger i en af skufferne i sit skrivebord, ligger der et forslag, man kan bruge.

Vi behøver ikke at have de store tekniske beregninger, for jeg tror faktisk, at det allerede ligger der, fra dengang vi sad i regering og havde ministeransvaret. Ellers skal vi gerne være behjælpelige med at afgrænse, hvad det her handler om, så også de borgerlige partier kan stemme for vores ændringsforslag.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti mener, at det er en god dag i dag, en rigtig god dag.

Det lovforslag, vi behandler nu, samt det lovforslag, der følger efter, handler nemlig udelukkende om helt klare forbedringer for de danske folkepensionister, der er økonomisk dårligt stillede, og jeg skal understrege, at det er hjerteblod for Dansk Folkeparti at forbedre forholdene for denne gruppe.

Regeringen og Dansk Folkeparti har i forlængelse af finanslovaftalen for 2002 indgået en aftale om at indføre nye tillæg til økonomisk vanskeligt stillede pensionister.

Med aftalen sikres pensionisterne et retskrav på tilskud til tandproteser, briller og fodpleje. Dansk Folkeparti krævede under finanslovsforhandlingerne for 2002 en undersøgelse, som kunne kaste lys over problematikken om tildeling af personlige tillæg til pensionister. Rapportens resultat viste, at kommunerne har givet for mange afslag til pensionister, som derfor har måttet undvære tilskuddet til briller, proteser og fodbehandling. Desuden viste undersøgelsen store forskelle i administration af reglerne, og det er naturligvis uacceptabelt.

Kl. 14.20

Dansk Folkeparti har fået mange henvendelser fra ældre med ondt i tænderne, i fødderne og med et dårligt syn, ældre, hvis livskvalitet er blevet forringet, fordi de ikke har råd til at anskaffe en ny tandprotese eller briller.

Mange har fortalt os, at de har måttet stå over for en medarbejder i kommunen og trygle om støtte i form af personlige tillæg, men alt for ofte

har de fået et rungende afslag på økonomisk støtte.

Efter de gældende regler er det således, at hvis en medarbejder i kommunen vurderer, at en pensionist har nok penge på kontoen til at leve anstændigt for, ja, så får man ingen støtte. Problemet er blot, at begrebet nok penge kan variere fra kommune til kommune. Det er fuldt forståeligt, at en pensionist finder det urimeligt, at man i en kommune får afslag på personlige tillæg, når en pensionist i samme situation i nabokommunen kan få tilskud.

De store forskelle i den kommunale praksis for tildeling af personlige tillæg er selvfølgelig helt og aldeles uacceptable, så det er glædeligt, at vi nu kan sige, at det er en saga blot.

Lovforslag nr. L 50 indebærer, at de gældende regler om helbredstillæg udvides til at omfatte udgifter til tandproteser, briller og fodbehandling. Der har været tale om diætkost, men det er vanskeligt at afgrænse en relevant patientgruppe i forhold til diætkost. Nogle patienter med livsstilssygdomme som f.eks. aldersdiabetes skal behandles med kost med lavt fedtindhold og højt indhold af frugt og grøntsager. Men denne type kost anbefales også til den store og voksende gruppe overvægtige, så målgruppen for tilskud til denne type kost vil omfatte en meget stor del af den danske befolkning. Desuden mener ernæringseksperter ikke, at denne type kost er dyrere end traditionel sund kost.

Da det er vanskeligt at definere en egentlig målgruppe, og da der ikke nødvendigvis er nogen ekstraudgifter forbundet med omlægningen af kosten, mener vi ikke, at der er grundlag for at indføre et særligt tillæg til diætkost.

Med den nye aftale mellem regering og Dansk Folkeparti vil pensionister eller pensionistægtepar med en likvid formue på mindre end 53.100 kr. fra 1. januar 2003 være sikret et retskrav på at modtage tilskud til de nødvendige udgifter, uanset hvor i landet de bor. Det betyder, at kommunerne ikke længere kan afvise pensionisternes behov, og dermed er de økonomisk vanskeligt stillede pensionister sikret en værdig og tryk tilværelse.

Det har været altafgørende for Dansk Folkeparti at få denne aftale på plads med regeringen, og vi håber selvfølgelig, at der er fuld opbakning til lovforslaget fra de øvrige partier i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Dansk Folkepartis ordfører sagde, at dette forslag var hjerteblood for Dansk Folkeparti, og så er det jo glædeligt, at det kommer nu.

Så vil jeg bare gerne høre, hvorfor Dansk Folkeparti så ikke tidligere har kunnet støtte forslaget. Det havde man jo mulighed for kort efter valget, hvor Enhedslisten fremsatte et forslag, som Dansk Folkeparti ikke ville stemme for, selv om man sagde, man støttede forslaget.

Hvis nu Dansk Folkeparti havde støttet det, havde der været flertal, så havde det sådan set allerede været gennemført, så ville de pensionister, som fru Pia Kristensen fortalte om henvender sig til Dansk Folkeparti, allerede have fået den hjælp. Hvorfor kunne Dansk Folkeparti ikke have været lidt hurtigere?

Til det her spørgsmål om diætkost: Hvis nu vi kan fremlægge de beregninger og den lægelige dokumentation, som man allerede i dag anvender i forhold til diætkost, vil Dansk Folkeparti så være med til, at helbredstillægget også kommer til at omfatte diætkost?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Dansk Folkepartis forslag drejer sig om økonomisk vanskeligt stillede pensionister. Så vil jeg gerne spørge, om det også drejer sig om pensionister, som har 0,5 mio. kr. eller mere i formue. Der bliver talt om, at man er økonomisk vanskeligt stillet, hvis man har en likvid formue på under 53.000 kr. Men hvad med de pensionister, som har 0,5 mio. kr. eller mere i formue i hus eller obligationer eller papirer osv.? Er de også økonomisk vanskeligt stillet?

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Til fru Tove Videbæk vil jeg godt starte med at sige, at vi bruger den samme formuegrænse som i helbredstillæg.

Til det der med, at en pensionist måske har et hus: Jamen det kan godt være, at man har et hus, men det er ikke ensbetydende med, at man er en rig pensionist. Det kan godt være, at man er rig på papiret, men ikke har de likvide midler, der skal bruges i dagligdagen.

Til fru Line Barfod: Jeg ved godt, at Enhedslistens største hobby er at drille Dansk Folkeparti. Fru Line Barfod ryster på hovedet, men det er det. Da vi trådte ind i det nye Folketing, kom

der ti beslutningsforslag fra Enhedslisten, som var plukket ud af vores arbejdsprogram, og så skulle Dansk Folkeparti, fordi vi var blevet parlamentarisk grundlag for regeringen, pludselig få gennemført alle de ting.

Det tager tid at få gennemført tingene, og Dansk Folkeparti gennemfører ikke absolut tingene i den rækkefølge, som Enhedslisten vil. Vi lavede en aftale med regeringen i sidste års finanslov om, at der skal laves en undersøgelse af hele det her område, og den aftale har vi holdt. Undersøgelsen er færdig, og nu går vi ind med et lovforslag, og udvider helbredstillæggene. Kan det være bedre?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Enhedslisten har den hobby, at vi arbejder på at få gennemført vores politik. Derfor fremsætter vi en række forslag, hvor vi forsøger at få gennemført vores politik, og især når vi kan konstatere, at der er et flertal i Folketinget, der støtter vores politik, håber vi da på, det kan vedtages. Det, der er det besynderlige med Dansk Folkeparti, er, at man nogle gange stemmer imod forslag, som man siger man støtter. Det gør det nogle gange lidt svært at vide, hvad man kan få gennemført af politiske ændringer, fordi vi ikke kan regne med et parti, der stemmer imod det, man ellers siger man støtter.

Men jeg spurgte sådan set med hensyn til diætkost, om Dansk Folkeparti vil være med til at udvide helbredstillægget, så det også omfatter diætkost, hvis vi kan fremlægge de beregninger og det grundlag, man allerede i dag bruger, når man lægeligt ordinerer diætkost, de beregninger, der viser, at det er dyrere med den lægeligt ordinerede diætkost end med almindelig mad.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Nu har Dansk Folkepartis ordfører flere gange sagt, at nu udvider vi helbredstillægget, så nu bliver det hele så godt, og nu er der ensartede regler. Det er jo ikke rigtigt.

Det eneste, der er omfattet, er stort set formuegrænsen, og hvis man bliver godkendt til en ydelse, der ligger ud over det, vi kender i dag, så kan man opnå højst 85 pct., i tilskud. Så det er ikke en reel udvidelse af helbredstillægget, men jeg er enig i, at det er bedre end det, vi har.

Jeg vil godt alligevel sætte spørgsmålstegn ved, om det bliver anderledes ude i de enkelte kommuner, om det bliver mere rimeligt og ret-

færdigt for landets pensionister, der skal ansøge om hjælp til briller, til fodterapeut og forhåbentlig også til diætkost. Der bliver ikke ens regler som det, vi har opnået i helbredstillægget. Det er det ærgerlige ved det. Men jeg erkender, at det er bedre end det, vi har.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil starte med at svare fru Line Barfod: Der mangler altid en ting, når Enhedslisten fremsætter et beslutningsforslag, og det er finansieringsdelen. Den mangler altid. Vi bliver præsenteret for nogle beslutningsforslag, der fylder 10 linjer, der er ingen finansieringsdel. Hvis Dansk Folkeparti skal tage stilling til at støtte et lovforslag eller beslutningsforslag, så vil vi også gerne have en finansieringsdel med. Der skal også være lidt økonomisk ansvarlighed med, man kan jo ikke sige ja til noget, man ikke aner, hvad kommer til at koste.

Til fru Grete Schødts vil jeg sige, at i den dokumentation, vi er blevet præsenteret for i forhandlingerne om diætkosten, var der faktisk gode argumenter for ikke at tage diætkosten med. Men jeg vil ikke sige nej, vi vil da gerne se nogle argumenter, og så kan vi drøfte det under udvalgsarbejdet og også se, hvad det vil komme til at koste. Jeg vil ikke lægge mig fast på noget, men vi vil gerne se noget god argumentation for det.

Som fru Grete Schødts siger, er det her lovforslag bedre end det princip, vi arbejder efter nu, og det støtter vi i Dansk Folkeparti.

Kl. 14.30

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Line Barfod for en tredje kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først med hensyn til finansiering: Enhedslisten kommer gerne med forslag til finansiering. Det gør vi tit og ofte, og jeg skal bare for god ordens skyld gentage: Man kan tage pengene fra de multinationale selskaber, der ikke betaler skat, og man kan tage noget mere i skat hos dem, der hiver olie og naturgas op af Nordsøen.

Angående den måde, vi normalt fremsætter beslutningsforslag på, er det sådan, at vi fremsætter beslutningsforslagene, og så kommer finansieringen, når vi forhandler finanslov. Men det specielle her var, at der jo sådan set var pen-

ge, men Dansk Folkeparti og regeringen tog dem. Der var 120 mio. kr., som kommunerne ikke havde brugt, og som kunne anvendes, men dem tog regeringen og Dansk Folkeparti for at give skattelettelser til de rigeste her i landet. Dem kunne man i stedet have brugt til helbredstillægget.

Så lige for at følge op på fru Grete Schødts' spørgsmål: Dansk Folkeparti plejer at sige, at man er imod en masse bureaukrati og den slags, men her vil man altså gerne være med til, at der fortsat skal være et stort bureaukrati, hvor man skal søge hver gang. Vil Dansk Folkeparti være med til at arbejde på at få ændret det under udvalgsbehandlingen?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Fru Line Barfods og Enhedslistens kæphest er jo altid de multinationale selskaber. Jeg gad vide, om der snart er flere penge tilbage i det foretagende, men det er i hvert fald ikke en diskussion, jeg vil gå nærmere ind i.

Så med hensyn til, at der var penge osv.: Ja, tak, men sagen skulle jo forhandles på plads. Hvordan kunne man lave nogle modeller for, hvordan de tillæg skulle forbedres? Det var Dansk Folkeparti indstillet på at være med til, og jeg vil stadig sige, at L 50 er en helt klar forbedring for vore pensionister.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

I Det Konservative Folkeparti lægger vi stor vægt på at hjælpe de svageste i vort samfund, og vi vil derfor også gerne bidrage til at give klare regler for at hjælpe de svageste pensionister til sikkerhed for hjælp til nødvendig fodbehandling, tandproteser og briller. Der kan være store udgifter forbundet med disse områder, f.eks. hvis brillen eller protesen pludselig knækker, og det kan derfor være en stor økonomisk belastning for den enkelte pensionist.

Det har hele tiden virket paradoksalt, at man har kunnet få hjælp til at få trukket den sidste tand ud, men den protese, man skulle have bag efter, kunne man ikke få hjælp til. Med L 50 sikrer vi en mulighed for bl.a. det, og derfor bakker Det Konservative Folkeparti op om forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvndal (SF):

Lovforslagets indhold er som sagt at sikre, at tandproteser, briller og fodbehandling kommer ind under helbredstillægget, hvilket betyder, at 85 pct. af pensionistens egenbetaling kan dækkes for de ældre, der har store medicinudgifter og en svag økonomi.

Historisk er det i øvrigt sådan, at vi selv fremsatte dette forslag for godt et år siden, da vi forhandlede finanslov. Det er et godt forslag, forstået på den måde at det tilgodeser pensionister, der har store merudgifter og samtidig har en svag økonomi.

Svagheden ved forslaget her er, at tilskud til diætkost er gledet ud. Men jeg forstod på de korte bemærkninger, at hvis vi hjælper hinanden og kan finde ud af en afgrænsning, har man ikke noget imod at lave det. Det er bare ikke lykkedes at indgrænse gruppen, og det er jo fair nok. Men samtidig ser jeg det som et klart løfte om, at hvis det kan lade sig gøre, er regeringspartierne og Dansk Folkeparti villige til at sige: Selvfølgelig skal de stakkels mennesker også have tilskud. Det er mennesker, der for nogles vedkommende har meget store merudgifter, som de ikke selv er skyld i, og med al den forkærlighed for den gruppe, der er blevet udtalt af ordførerne for de tre partier, kan jeg slet ikke forestille mig, at man ikke vil være med.

Kl. 14.35

Summen af forbedringer er på knap 100 mio. kr., lidt op og ned i de enkelte år. Her synes jeg, det for historieskrivningens skyld er interessant at nævne, at sidste år fjernede regeringspartierne og Dansk Folkeparti 140 mio. kr. fra de personlige tillæg, og i år tilføjer man så 100 mio. kr. Men det, jeg synes er endnu mere imponerende, er, at man over for en lidt halvsøvnig offentlighed får det til at fremstå, som om man hele tiden giver og giver. Det er simpelt hen imponerende, at man kan tage 140 mio. kr. det ene år, give 100 mio. kr. det næste år og samlet få det til at se ud, som om man har leveret et fremskridt. Jeg tænker på de 140 mio. kr., man fjernede fra de personlige tillæg i forbindelse med finanslovens vedtagelse sidste år; det kan ordførerne formentlig huske.

Vi støtter forslaget, for uanset at der er lavet forringelser tidligere, ville det jo være dumt ikke at stemme for en forbedring, som man oven i købet selv er og har været tilhænger af. Vi stiller et ændringsforslag – jeg ved ikke, hvem af os der kommer først – der går på, at diætkost også skal med. Jeg tror faktisk også, at ministeren har det

liggende i skuffen, hvis vi spørger hende, for det er jo gammelkendt stof, som vi har forhandlet før, og derfor tror jeg bare, hun skal presses lidt af endnu flere, før hun kommer frem med forslaget om diætkosten. Så kan vi vedtage det hele, og så har pensionisterne fået næsten lige så meget, som de mistede sidste år, så derfor er jeg enig med de ordførere, der siger, at det er en ret god dag.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg bliver nødt til at knytte en kommentar til hr. Villy Søvndals økonomiske bemærkninger, som gik på, at vi fjernede 140 mio. kr. fra de personlige tillæg.

Hos langt de fleste herinde tror jeg nok, der er en rimelig stor viden om, at budgettallet ikke behøver at være lige nøjagtig det samme som regnskabstallet. Rent faktisk var det jo sådan, at da vi syntes, at regnskabstallet var meget anderledes end budgettallet, iværksatte regeringen en undersøgelse for at få afdækket, hvordan det reelt så ud ude i kommunerne, og som jeg refererede i min ordførertale, var der en meget forskellig praksis, og der var sket en opstramning af tildelingen af de personlige tillæg. Den undersøgelse var baggrunden for, at vi reagerede og nu har fremsat det foreliggende lovforslag.

Så vil jeg gerne gentage, at vedrørende diætkosten er det for mig ikke et spørgsmål om i gæseøjne at presse lidt eller tale meget mere om det, men et spørgsmål om sagligt at se på, om der er et behov, om der er meget store merudgifter, og hvilke former for diætkost som i givet fald skulle være omfattet af reglerne. Her føler jeg, at vi er meget godt dækket ind i dag, hvor man jo kan få hjælp via de personlige tillæg, når man har et særligt behov.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal først takke Venstre for tilståelsen: man tog 140 mio. kr. sidste år, men råder delvis bod på det i år. Der var en lang forklaring, men den lange forklaring mandede da ud i, at det var rigtigt, at man tog 140 mio. kr. sidste år. Men så bidrager man i år med 100 mio. kr. til et udmærket formål, og derfor stemmer vi for lovforslaget.

Det er bare en lidt underlig måde at præsentere det på over for offentligheden. Når man det ene år tager 140 mio. kr. og næste år bidrager med 100 mio. kr., siger man, det er en meget stor dag, fordi man har forbedret forholdene for de

pågældende grupper, men det har man jo ikke. Man har været med til at lukke et hul, som man selv har været med til at skabe.

En anden sag er, at fru Eva Kjer Hansen argumenterer for nødvendigheden af at lave en undersøgelse. Det kan en regering jo altid have behov for, men jeg synes nu, at dokumentationen er meget tydelig. Ældre Sagen har lavet en undersøgelse, der er over et år gammel, og som viste, at 53 pct. af kommunerne i Danmark havde beskåret tillæggene, men ministeriet havde alligevel behov for at lave sin egen undersøgelse.

Men vi vil som sagt meget gerne være regeringen behjælpelig med at kigge på diætkostområdet, så vi får den afgrænsning, der er nødvendig.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal såmænd blot bede hr. Villy Søvndal bekræfte, at man ikke kunne dokumentere, at kommunerne havde overtrådt reglerne. Det synes jeg er vigtigt af hensyn til denne debat om de 140 mio. kr.

Kl. 14.40

I Venstre har vi det synspunkt, at vi synes, det ville være uansvarligt at fortsætte med nogle meget høje beløb i budgettet, vel vidende at de faktiske udgifter ville blive væsentlig mindre. Det synes jeg ville være uansvarlig budgetlægning. Jeg synes nemlig, man skal justere tallene efter de faktiske forhold, og for at få et sagligt grundlag for debatten fik vi foretaget den omtalte undersøgelse, der jo viste, at der var sket en opstramning, men ikke noget i strid med reglerne, og at praksis var meget forskellig. Jeg vil gerne have hr. Villy Søvndal til at bekræfte, at det var dét, undersøgelsens resultat viste.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal blot endnu en gang bekræfte fru Eva Kjer Hansens udsagn om, at det er rigtigt, at det var – ja, det var ikke 140 mio. kr., det var 141 mio. kr., men lad det nu ligge – man sparede sidste år.

Men vi vil alligevel støtte dette lovforslag. Vi synes, det er et godt forslag, bl.a. fordi vi tidligere selv har fremsat det, og vi skifter jo ikke holdning i SF, fordi der er kommet en anden regering. Selvfølgelig støtter vi forslaget.

Men jeg siger bare, at det er optisk bedrag af et omfang, som jeg tror folk bliver trætte af, den dag en kritisk presse tager fat på det, når man

det ene år skærer 140 mio. kr. væk for bagefter at give 100 mio. kr. og betegner det som et samlet fremskridt. Jeg er enig i, at det isoleret set er et fremskridt, og jeg er enig i, at det er et forsøg på at råde bod på de ting, regeringen laver. Man fjerner 140 mio. kr. og lukker noget af hullet med 100 mio. kr., men i sagens natur lukker man ikke hele hullet.

Derfor synes jeg også, at regeringen og dens støttepartier skal være forsigtige, når de laver den type optisk bedrag, som det i realiteten er, for virkeligheden indhenter det. Jeg tror faktisk, det er grunden til, at Berlingske Tidende i går kunne bringe en stor undersøgelse, der viste, at danskerne synes, det går skidt med velfærden, for det er netop, fordi tingene ikke hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, det er positivt, at hr. Villy Søvndal synes, at det foreliggende lovforslag er et fremskridt, og jeg vil gerne kvittere for den positive melding.

Men så vil jeg egentlig også gerne stille et spørgsmål for klarhedens skyld: Er det hr. Villy Søvndals opfattelse, at man skal budgettere udgifterne væsentlig højere – ja, endda 141 mio. kr. højere – end man mener, de faktiske udgifter bliver? Det synes jeg er interessant for den videre politiske debat, for som jeg sagde tidligere, har jeg det synspunkt, at man skal sørge for at få budgettallene til at svare nogenlunde til virkeligheden. Men mener hr. Villy Søvndal, at det er bedre at overbudgettere end at skrive de tal, som man rent faktisk forventer bliver de rigtige?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Grete Schødts for en kort bemærkning til hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Grete Schødts (S):

Af hensyn til historieskrivningen vil jeg bare gøre opmærksom på, at da man fandt ud af, at kommunerne rent faktisk havde brugt 140 mio. kr. mindre på personlige tillæg, var det på baggrund af en undersøgelse, som Ældre Sagen gennemførte, og her synes jeg, det tjener ministeren til ære, at hun med det samme sagde, at hvis situationen er, at der er nogle ting, der ikke er lovmedholdelige, skal det undersøges, og så skal tingene ændres. Sådan var historien, så der

var ikke noget med regnskabstal og budgettal, skal jeg sige til fru Eva Kjer Hansen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det skulle være en kort bemærkning til hr. Villy Søvnald, men lad gå.

Hr. Villy Søvnald for at svare.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er til fru Eva Kjer Hansen, der havde et meget principielt spørgsmål, nemlig om man skal overbudgettere. Det vil jeg bestemt advare imod. Det synes jeg ikke er klogt, for hvis man overbudgetterer, bliver pengene jo ikke brugt.

Men det, jeg synes man skal – specielt som regering – er at sørge for, at de love, som Folketinget vedtager, bliver overholdt i bogstav og i ånd, og derfor lyttede jeg med meget stor interesse til den tale, ministeren holdt på socialchefernes møde. Det var en meget stærk tale, næsten truende over for de kommuner, der ikke lever op til lovgivningen, og det synes jeg sådan set er en god linje at lægge fra ministerens side.

Netop derfor er det også helt underligt, når man observerer, at kommunerne har sparet så meget, som tilfældet er – 140 mio. kr. på de svageste stillede ældre – at ministeren bare indkasserer de 140 mio. kr., men ikke siger til kommunerne: Nu slutter I, for da Folketinget vedtog helbredstillægget, bevilgede vi faktisk ikke 100 mio. kr., men 340 mio. kr. for at sikre helbredstillægget.

Derfor synes jeg, det er en uskik, at regeringen siger: Nu skal der køres en meget stram kommunal økonomi, og hvis kommunerne ikke bruger alle pengene, indkasserer vi dem til statskassen. I hvert fald skal man lade være med at sige, at man laver forbedringer, for så snyder man folk, og det er ikke klogt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Kl. 14.45

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre har tidligere støttet regeringens bestræbelser for at få kommunerne til at efterleve intentionerne i lovgivningen vedrørende personlige tillæg.

Miseren her stammer jo helt tilbage fra SR-regeringens tid, hvor det viste sig, at kommunerne tog indførelsen af helbredstillægget som en vel-

kommen anledning til at regulere det personlige tillæg og gå i gang med en – tror jeg efter manges opfattelse – endog særdeles detaljeret gennemgang af folks personlige økonomi.

Det, vi kan konstatere, er, at regeringen har opgivet. Den har opgivet at få kommunerne til at forstå, at der også var en intention med den lovgivning, som blev gennemført – en intention, som ellers meget klart gav sig udtryk i regeringens budgettering, som SF's ordfører netop har været gennem en debat om. I stedet gennemfører man nu en lovgivning om et særligt helbredstillæg, og det vil sige, at vi får endnu et forslag fra regeringen af centralistisk tilsnit: ensartede regler, ensartede regler, ensartede regler er omkvædet. Men det er jo brugen af reglerne, man er uenig om.

Jeg var egentlig lidt overrasket over den konservative ordførers tale. Jeg synes sådan set, at det er en diskussion for sig, om proteser skal med eller ej, men samtidig roste man sig af, at det nu endnu en gang var blevet muligt at undergrave det kommunale selvstyre og den kommunale sagsbehandling. Det forekommer ellers at være en særskilt konservativ mærkesag, og derfor må det jo komme an på en prøve, om forslaget vil vise sig at give en reel forbedring for den enkelte pensionist, og om det faktisk kommer til at virke.

Det Radikale Venstre havde meget hellere set – det gælder også i forbindelse med lovforslag nr. L 83 – at man havde taget sig tid til sammen med alle Folketingets partier at gennemføre en reform af hele området vedrørende aldersbetingede og behovsbestemte ydelser med det formål at afhjælpe den pressede situation, som pensionister med kun folkepension og dertil knyttede tillæg er i. Dette her er jo kun endnu en lappeløsning, som baserer sig på, at man i realiteten ikke har lyst til at gå i clinch og dialog med kommunerne om den måde, forvaltningen rent faktisk udøves på, men vi indgår meget gerne i en reformproces med et langsigtet perspektiv, som skal gå ud på, at vi kan omlægge tingene for dem, som i de kommende år vil have overordentlig store private formuer, uanset om det er i form af likvide midler eller i form af et hus, som man kan belåne, eller i anden form.

Dermed også samlet set et nej tak fra Det Radikale Venstres side, men et ja tak til det, der var formålet, nemlig på lang sigt at sikre et bedre perspektiv for de dårligst stillede pensionister, som vi vil have i en rum tid fremover.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan støtte forslaget, da vi mener, at der er tale om en forbedring.

Enhedslisten så helst, at alt inden for sundhedsvæsenet var gratis og offentligt tilgængeligt for alle. Vi kan ikke forstå, hvorfor der skal være forskel på, om man brækker benet eller brækker en tand, men som tingene er skruet sammen i dag, er forslaget her i hvert fald en forbedring i forhold til den nuværende situation.

Forslaget er på mange punkter identisk med det forslag, Enhedslisten fremsatte umiddelbart efter sidste valg, og som der ville have været flertal for at gennemføre allerede dengang, hvis Dansk Folkeparti havde støttet det. Desværre stemte Dansk Folkeparti imod vores forslag, og regeringspartierne stemte også imod.

Men der er nogle mangler i forslaget, bl.a. diætkosten, som vi har diskuteret et par gange under de korte bemærkninger, og som jeg håber vi kan få med under udvalgsbehandlingen. Også Enhedslisten vil gerne være med til et ændringsforslag, hvor vi får diætkosten med, og så må vi jo fremlægge den dokumentation, der skal til for at overbevise regeringspartierne og Dansk Folkeparti om, at diætkost er noget andet end almindelig sund kost. Der er altså en forskel på lægeordineret diætkost og sund kost i almindelighed.

Der peges også på en række problemer i høringssvarene fra de forskellige organisationer, som jo har haft ultrakort tid til at komme frem med dem, men som alligevel har formået at komme med en række indvendinger, som jeg håber vi også kan få afklaret under udvalgsbehandlingen. Bl.a. er der spørgsmålet om briller, som fru Grete Schødt's også var inde på. Den måde, man har afgrænset briller på, lyder mærkelig, men det kan vi forhåbentlig få nærmere klarhed over under udvalgsbehandlingen, så der ikke bliver tvivl om, at man også kan få hjælp, hvis man har bygningsfejl eller andet, og ikke kun, hvis man er nærsynet eller langsynet, så hjælpen kommer til at passe til virkeligheden.

Kl. 14.50

Der er nogle spørgsmål fra tandteknikerne, og de går ud på, hvorvidt det kun er selve proteserne, der er omfattet, eller man også kan få hjælp, når man skal have repareret sin protese eller skal til undersøgelse osv. Det kan vi forhåbentlig også få afklaret.

Så er der også problemet med, hvordan vi kan sikre en ensartet behandling i alle kommu-

ner. Det er jo noget af det, der har været formålet med at udvide helbrestillægget, for det viste sig, at kommunerne havde store forskelle. Der indføres med forslaget en ensartet bedømmelse af, hvornår man har behov for at få økonomisk hjælp, men umiddelbart ser det sådan ud, når man læser forslaget, at der fortsat skal være – eller kan være, hvis kommunerne ønsker det – en temmelig bureaukratisk sagsbehandling, når det skal afgøres, hvorvidt man kan få hjælp eller ej. Der lægges op til, at der skal bruges konsulenter osv. fremover. Det vil sige, at vi kan risikere, at der stadig bliver store forskelle fra kommune til kommune, og derfor ville det være rart, hvis vi kunne se nærmere på, hvordan man kan undgå det, og samtidig se på, om man kan lave nogle fælles prisaftaler, frem for at det skal være op til den enkelte kommune. Københavns Kommune peger også på problemet med, at prisaftalerne skal sendes i EU-udbud, og hvad det kan medføre af forsinkelser og bureaukrati.

Vi håber, at det er muligt at få sikret en samlet løsning, så den enkelte pensionist ikke fortsat skal gennem en ydmygende behandling hos tandlægekonsulenten og kan risikere at få underkendt den nødvendige behandling, og at kontrollen med de priser, tandlægerne fastsætter for behandling, bliver varetaget på anden vis og ikke over for den enkelte pensionist.

Men altså: Enhedslisten kan støtte forslaget som en forbedring.

Tove Videbæk (KRF):

I det seneste par år har vi i Socialudvalget fået adskillige meldinger om, at ældre i mange kommuner har fået færre penge i personlige tillæg, selv om det modsatte faktisk var formålet, da vi vedtog loven om helbrestillæg. Den Sociale Ankestyrelse har således gennemført en undersøgelse, som dokumenterer opstramningen i kommunernes praksis for tildelingen af de personlige tillæg, og Den Sociale Ankestyrelses undersøgelse viste også, at der var store forskelle i den kommunale administration af reglerne. Derfor kan der være behov for et forslag som det, vi behandler her i dag.

Efter dette forslag kan der ydes tillæg til forskellige ting, som er nævnt i forslaget. Tillæggene kan gives til pensionister, som har en likvid formue under 53.000 kr., og det er kommunen, der i hvert tilfælde skal vurdere, om udgiften er nødvendig. Her kan jeg godt igen blive en lille smule bekymret, når jeg tænker på de mange sager og de mange problemer, vi tidligere er blevet

gjort opmærksom på vedrørende lægekonsulenternes virke i de forskellige kommuner, så her vil jeg i hvert fald hejse et bekymringsflag.

Der står, at kommunerne skal sikre prisaftaler med et tilstrækkeligt antal leverandører, således at pensionisten har en reel mulighed for at modtage den pågældende ydelse til den aftalte pris uden ekstraordinær ventetid eller andre omkostninger, og at prisaftalerne bør indgå med leverandører, der er placeret i geografisk nærhed af de pensionister, der får beregnet helbredstillæg på grundlag af aftalen. Ellers er der ikke tale om, at pensionisterne har en reel mulighed for at modtage den pågældende ydelse til den aftalte pris. Det er alt sammen meget godt, men der er en række spørgsmål og problemområder, som er blevet rejst i bl.a. de høringssvar, vi har liggende, og dem vil vi fra Kristeligt Folkepartis side se på under udvalgsarbejdet.

Men Kristeligt Folkeparti ser dette forslag som en generel forbedring af de ældres forhold, og derfor kan vi støtte forslaget.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse af lovforslaget, og jeg synes, det er godt, vi kan blive enige om, at der skal strammes op på den praksis, man bruger i kommunerne for tildeling af de personlige tillæg, som nu stort set kommer ind under de samme regler som helbredstillægget.

Der har været en masse detailspørgsmål, som jeg synes skal besvares skriftligt til udvalget. Jeg vil dog meget gerne slå fast her fra talerstolen, at der bliver tale om et frit valg, men at priserne regnes ud på grundlag af den leverandørpris, man kan opnå. Det sker selvfølgelig for at få nogle gode priser, men vi genindfører ikke sygekassebrillen. Det er der ingen der behøver at frygte.

Kl. 14.55

Så har der været en overordnet debat med spørgsmål om diætkosten. Den diskussion må vi selvfølgelig også tage i udvalget, men jeg vil dog gerne sige, at de sonderinger, vi har foretaget i Socialministeriet, viser, at hvis man er diabetes 2-patient eller andet, koster den diætkost, man kan købe i dag, ikke mere end almindelig kost. Det er noget med at skifte pommes frites og bearnaise ud med hvidkål og kartofler. Det er ikke nødvendigvis dyrere, men jeg er helt indstillet på, at vi kigger på spørgsmålet i udvalget og får en grundig belysning af det.

Men tak for den positive modtagelse af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 83: Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Supplerende engangsydelse til folkepensionister).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 8/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Kjer Hansen (V):

Venstre støtter forslaget om at give en supplerende engangsydelse til de økonomisk svage stillede folkepensionister. Forslaget er et led i finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti, men jeg håber, at Folketingets øvrige partier vil støtte denne særlige indsats over for folkepensionisterne.

Målet er at give en økonomisk håndsrækning til de folkepensionister, der har sværest ved at få økonomien til at hænge sammen. De, der vil modtage beløbet, er folkepensionister, der ikke har anden indkomst end folkepensionens grundbeløb og pensionstillæg, og deres likvide formue skal være under 53.000 kr.

Det er helt bevidst, at det er denne model, som er brugt. Dermed benyttes et i forvejen kendt formuebegreb, idet det er det samme, som bruges ved beregning af pensionstillæg, og det samme som det, der blev indført med reglerne om helbredstillæg. Den har yderligere den fordel, at den forenkler det administrative arbejde, idet langt de fleste berettigede i forvejen har gi-